

ÖĞRENCİNİN AKADEMİK BAŞARISINDA ÖĞRETMENİN ETKİSİNE YÖNELİK BİR İNCELEME

[Ayşe Şahin Okudan¹](#)

¹Milli Eğitim Bakanlığı, Gaspıralı İsmail İlkokulu, Sınıf Öğretmeni.

Atf için: Şahin Okudan, A. (2024). Öğrencinin akademik başarısında öğretmenin etkisine yönelik bir inceleme. *Spor, Eğitim ve Çocuk*. 4(3), 11-28. DOI: 10.5505/sec.2024.21931

Geliş Tarihi: 22.06.2024

Kabul Tarihi: 21.09.2024

Yayın Tarihi: 30.09.2024

Öz

GİRİŞ ve AMAÇ: Eğitim süreçlerinde öğretmenlerin rolü, öğrencilerin hem akademik hem de kişisel gelişim üzerinde büyük bir etkiye sahiptir. Bu çalışma, öğretmenlerin öğrenme motivasyonunu artırma ve akademik başarıyı teşvik etme kapasitesini araştırmaktadır. Çalışma, öğretmen eğitiminin sürekli iyileştirilmesinin ve desteklenmesinin, eğitim sistemlerinde kalitenin nasıl artırılabileceğini göstermeyi hedeflemektedir. Bu bağlamda, öğretmen ve öğrenci etkileşimlerinin, öğrencilerin öğrenme süreçlerine ve genel okul deneyimlerine nasıl katkıda bulunduğunu anlamak, eğitim politikalarını şekillendirme ve uygulama konusunda bilgilendirici olacaktır.

YÖNTEM ve GEREÇLER: Bu araştırma, öğretmenlerin öğrenme motivasyonu ve akademik başarı üzerindeki etkisini incelemek amacıyla nitel araştırma yöntemlerinden doküman tarama modelini kullanmaktadır. Araştırma sürecinde, öğretmen-öğrenci etkileşimleri ile ilgili mevcut literatür derinlemesine incelenmiştir. Çalışmada, özellikle eğitim politikaları, öğretmen eğitim programları, öğretmen ve öğrenci arasındaki etkileşimler üzerine odaklanılmış olan akademik makaleler, tezler ve eğitim raporları temel alınmıştır.

ÇALIŞMANIN KISITLILIKLARI: Çalışma nitel araştırma yöntemleri kullanılarak gerçekleştirilmiştir ve özellikle doküman tarama modeli ile sınırlıdır. Bu nedenle, elde edilen bulgular yalnızca incelenen literatüre dayanmakta olup, geniş çaplı deneysel veya niceliksel veri analizi içermemektedir.

BULGULAR: Yüksek kaliteli öğretmen eğitimi alan öğretmenlerin, öğrencilerin öğrenme motivasyonunu ve akademik performansını önemli ölçüde artırdığı tespit edilmiştir. Güçlü öğretmen-öğrenci ilişkilerinin, öğrencilerin akademik motivasyonunu ve okul içindeki genel mutluluğunu artırdığı belirlenmiştir. Öğretmenlerin duyarlı, anlayışlı ve destekleyici tutumları, öğrencilerin öğrenme süreçlerine daha aktif katılmasını sağlamaktadır. Öğretmenler tarafından sağlanan duygusal ve sosyal destek, öğrencilerin zorluklarla başa çıkma becerilerini güçlendirirken, akademik stres seviyelerini azaltmaktadır.

TARTIŞMA ve SONUÇ: Bulgular, öğretmenlerin eğitimi ve öğretim yöntemlerinin, öğrencilerin eğitim süreçlerindeki başarısı üzerinde önemli bir etkiye sahip olduğunu göstermektedir. Araştırma, öğretmenlerin profesyonel gelişiminin, öğrenci başarısı üzerinde doğrudan bir etkisi olduğunu ve eğitim kalitesini artırmak için kritik bir faktör olduğunu vurgulamaktadır. Sonuç olarak, eğitim politikaları ve uygulamaları, öğretmenlerin sürekli eğitim ve gelişimini destekleyecek şekilde düzenlenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Öğretmen-öğrenci ilişkisi, öğrencilerin akademik başarısı, öğrencinin akademik başarısında öğretmen etkisi.

Teacher's Effect on Student's Academic Success

Abstract

INTRODUCTION: The role of teachers in educational processes has a significant impact on both the academic and personal development of students. This study investigates the capacity of teachers to enhance learning motivation and promote academic success. The study aims to demonstrate how the continuous improvement and support of teacher education can enhance the quality of educational systems. In this context, understanding how teacher-student interactions contribute to students' learning processes and overall school experience will inform the shaping and implementation of educational policies.

METHODS: This research utilizes the document analysis model from qualitative research methodologies to examine the impact of teachers on learning motivation and academic achievement. During the research process, the existing literature on teacher-student interactions was thoroughly reviewed. The study specifically focused on academic articles, theses, and educational reports that concentrate on educational policies, teacher training programs, and interactions between teachers and students.

LIMITATIONS of the STUDY: The study was conducted using qualitative research methodologies and was specifically limited to the document analysis model. Therefore, the findings are based solely on the reviewed literature and do not include extensive experimental or quantitative data analysis.

RESULTS: It has been found that teachers who receive high-quality teacher training significantly enhance students' learning motivation and academic performance. The use of diversified teaching methods has been observed to increase students' interest and participation in class. Active learning methods and the integration of technology are among the factors that positively affect student success. Emotional and social support provided by teachers strengthens students' abilities to cope with challenges while reducing their levels of academic stress.

DISCUSSION and CONCLUSION: The findings demonstrate that the education of teachers and their teaching methods have a significant impact on students' success in their educational processes. The research highlights that the professional development of teachers has a direct effect on student success and is a critical factor in enhancing the quality of education. Consequently, educational policies and practices should be organized to support the continuous education and development of teachers.

Keywords: Teacher-student relationship, students' academic success, teacher's effect on student's academic success.

GİRİŞ

Eğitim süreçlerinde öğretmenlerin önemi ve etkisi, öğrencilerin hem akademik hem de kişisel gelişimlerini derinden etkiler. Öğretmenlerin eğitimi, öğretim yöntemleri ve öğrenci-öğretmen etkileşimleri, öğrencilerin motivasyonunu ve başarısını belirleyen temel unsurlardır. Araştırmalar, eğitimli öğretmenlerin öğrenciler üzerinde olumlu etkiler yarattığını, bu öğretmenlerin çeşitli pedagojik yöntemlerle öğrenci ilgisini artırabildiğini ve öğrenme motivasyonunu güçlendirebildiğini göstermektedir. Öğretmenlerin profesyonel gelişimi, eğitim politikalarının merkezinde yer almalı ve sürekli desteklenmelidir. Çünkü etkili öğretmen eğitimi, öğrenci başarısını artırmanın yanı sıra eğitim sistemlerinin genel kalitesini de yükseltir. Bu çalışma, öğretmenlerin rehberlik ve öğretim stratejilerinin,

Spor, Eğitim ve Çocuk (SEÇ)

öğrencilerin öğrenme süreçlerine ve akademik performanslarına olan etkilerini ele almakta ve bu etkileşimin önemini vurgulamaktadır.

Eğitim sürecinde öğretmenlerin rolü, öğrencilerin akademik ve kişisel gelişimi üzerinde merkezi bir öneme sahiptir. Öğretmenler, öğrencilerin bilgi, beceri ve değerler edinmelerini sağlamakla yükümlüdürler ve bu süreçte kullanılan öğretim yöntemleri, öğrencilerin öğrenme motivasyonunu ve dolayısıyla akademik başarılarını doğrudan etkiler. Modern eğitim anlayışı, öğretmen ve öğrenci arasındaki etkileşimin kalitesine büyük önem vermektedir. Bu bağlamda, öğretmenlerin eğitimi ve profesyonel gelişimi, eğitimde kalitenin sürekli olarak artırılmasını sağlamak için kritik bir yere sahiptir. İyi eğitilmiş ve motive edilmiş öğretmenler, öğrencilerin öğrenme süreçlerine daha etkin katılımını sağlayarak, onların kompleks bilgi toplumunda başarılı bireyler olmalarına katkıda bulunabilir. Bu çalışma, öğretmenlerin eğitim ve rehberlik stratejilerinin öğrencilerin öğrenme motivasyonu üzerindeki etkilerini incelemekte ve bu faktörlerin öğrenci başarısı üzerinde nasıl bir rol oynadığını ortaya koymaktadır.

KAVRAMSAL ÇERÇEVE

Eğitim, belirli bir konuda gerekli becerileri kazanmak için gerçekleştirilen bir süreçtir. Öğretmenlere yönelik eğitimler, öğretme becerilerinin geliştirilmesi açısından değerli bir uygulamadır. Eğitim almış bir öğretmen, öğrencilerin akademik başarılarını artırmak için daha fazla beceri ve teknik uygulayabilir (Ulla, 2018). Daha iyi öğretim becerilerine sahip bir öğretmen, öğrencilerin belirli bir konuya olan ilgisini de artırabilir (Giovazolias vd., 2019). Oliveira ve diğerleri (2019) ve Ulla (2017) gibi birçok araştırmacı, öğretmen eğitiminin önemini vurgulamıştır. Öğretmen eğitimi, eğitim sorunlarının çözümlerini sunmaktadır (Schütze vd., 2017).

Bir öğretmen, öğrencilere bilgi, yetenek veya değerler kazandırmalarına destek olan bir bireydir. Öğrenci, bir eğitim kurumuna kayıtlı olan kişi veya öğrenendir. Öğrenci, bir öğretmenin doğrudan gözetimi altında olan bireyi ifade etmektedir (Brophy & Good, 2017).

Öğrenciler, yılda yüz seksen gün boyunca, günde ortalama altı saat öğretmenleriyle zaman geçirirler. Bu nedenle, akademisyenlerin öğrencileri üzerinde sınırsız bir etkiye sahip olmaları hiç de şaşırtıcı değildir. Bu etki, eğitim ortamını anlamlı bir şekilde etkileyebilir ki bu da öğrencilerin motivasyonunu ve başarılarını etkilemektedir (Cooper, 2015).

Churchill ve diğerlerine (2017) göre, öğrenme ortamındaki ana değişken öğrenci değil, öğretmendir. İyi öğretmenler öğrencilerinden yüksek beklentilere sahiptir ve kendileri için daha da yüksek fırsatlar yaratırlar. Bu öğretmenler, öğrencilerle duygusal olarak ilgilenmenin önemini kavrarlar, çünkü öğrencilerle duygusal bir bağ kurulmazsa, öğrenci zihinleri üzerinde etki yaratmak imkansız

Spor, Eğitim ve Çocuk (SEÇ)

olabilir. Öğrencilerin enerjilerini ve arzularını hedeflere ulaşmak için kullanmalarını teşvik eden pozitif kültürlerle sağlıklı işbirliklerini teşvik eden öğrenme ortamları yaratmak önemlidir.

Sınıf ortamı, öğrenci merakını ve ilgisini sürdürmede önemli bir rol oynamaktadır. Öğrenciler, öğrenme ortamında kontrol ve güvenlik hissettiklerinde, öğrenmeye heves ve güçle yaklaşır, böylece daha fazla ilgilenirler. Öğrenciler, kendi öğrenmelerinin enerjik katılımcıları haline gelir (Maulana vd., 2017). Bu nedenle, bir öğrencinin daha motive ve dahil olmasını sağlamanın, dolayısıyla eğitimde başarılı olmasının ilk önceliği, pozitif öğretmen ve öğrenci etkileşimini kurmak ve sürdürmektir.

Öğretmenin pozitif beklentileri yüksek akademik başarılarla ilişkilidir, öğretmenin negatif beklentileri ise akademik başarıların azalmasıyla ilişkilendirilir. Öğrencilerin, öğretmenin davranışlarına ilişkin algıları, etkileşimi etkilemektedir. Öğretmenlerinin kendilerine karşı işbirlikçi olmadığını düşünen öğrenciler, bilgiye olan konsantrasyonlarında düşüklük gösterir ve öğrenme ortamına daha az katılır (Tyler & Boelter, 2018).

Okullarda öğrenci katılımının eksikliği, öğretmenler ve yönetim personeli için ciddi bir sorundur çünkü katılım göstermeyen öğrencilerin eğitimde zorlanmaları, eğitim kurumlarından ayrılmaları ve davranış sorunları yaşamaları daha olasıdır (Fredricks vd., 2004).

Günümüzde, öğretmen eğitimi, olumlu öğrenme ortamının sağlanması, müfredatın geliştirilmesi ve uygulanması ve değerlendirme de dahil olmak üzere tüm eğitim faaliyetleri için önemli bir gereklilik ve temel bileşendir (Zulfıqar, 2016). Eğitimli ve yetenekli bir öğretmen, çeşitli öğretim yöntemlerini başarıyla uygulayabilme yeteneğine sahiptir (Saira vd., 2021). Öğretmenler, kazandıkları becerilere göre çeşitli öğretim yöntemleri ve tekniklerini uyguladığında, öğrencilerin akademik sonuçları yükselir ve öğrencilerin ilgisi de artmaktadır (Wuryaningsih vd., 2019).

Eğitim, insanlık için gerekli bir unsurdur ve bir ulusun gelişimi için kritik öneme sahiptir (Hafeez vd., 2020). Bir ülkedeki nüfusun çoğunluğunun eğitilmesi için, ortaöğretim seviyesine kadar ücretsiz eğitim sağlanması gerekmektedir. Pakistan'da, eğitim neredeyse ortaöğretim seviyesine kadar ücretsizdir (Ahmad, 2014). Ortaöğretim, 13-16 yaş arası çocuklara verilen eğitimdir (Ahmed, 2016). Ortaöğretimin temel amaçları, öğrencileri yansıtıcı, bilimsel ve eleştirel düşünme yetenekleri konusunda eğitmektir (van & Janssen, 2019). Öğretim, bilgi ve bilgilerin çocuklara bilimsel süreçleri anlamaları için aktarıldığı bir öğrenme sürecidir (Sivarajah vd., 2019). Bir öğretmen, öğretim-öğrenim sürecinde rehberlik sağlayan kolaylaştırıcıdır (Obidike, 2017).

Öğretim yöntemi, öğretmenin önceden belirlenen öğretim hedeflerine dayanarak öğrencilere ders verdiği farklı stratejileri temsil etmektedir (Buseri & Dorgu, 2011). Omar ve diğerleri (2020) öğretimin temel hedeflerinin, bilgilerin edinilmesini, muhafaza edilmesini ve kullanılmasını, alışkanlıkların

Spor, Eğitim ve Çocuk (SEÇ)

oluşturulmasını, tutumların geliştirilmesini ve bilgi birikiminin artırılmasını ve konu maddesinin temel kuralları ve ilke anlayışının derinleştirilmesini desteklemek olduğunu belirtmiştir.

Öğrencilerin bilişsel öğrenme alanını gerçekleştirmek için psikologlar, öğrenme durumlarına ve öğrencilerin bilişsel alanlarına göre çeşitli öğretim yöntemleri ve stratejileri geliştirmişlerdir (Mahasneh, 2020). Öğretim ve öğrenim yöntemleri, farklı eğitim alanlarının gelişimi için anahtar faktörlerdir (Al-Otaibi, 2015).

Aktif öğrenmeyi teşvik eden öğretim yöntemleri, öğrenmenin bilişsel alanına dayanmaktadır (Saira vd., 2021). Öğrenciler, öğrenme aktiviteleri ile aktif bir şekilde etkileşimde bulunmalıdır. Aktif öğrenme faaliyetleri aynı zamanda öğrenci merkezli aktiviteler veya öğrenci merkezli öğretim olarak da adlandırılmaktadır. Aktif öğrenmeyi destekleyen bazı öğretim yöntemleri arasında tartışma yöntemi, sorgulama yöntemi ve gösterim yöntemi bulunmaktadır (Asmawati & Malkan, 2020).

Öğretim Yöntemleri

Çeşitli öğretim yöntemleri aşağıda listelenmiştir:

Ders Anlatım Yöntemi

Ders anlatım yöntemi, bir öğretmenin belirli bir konu veya başlık üzerine bir grup öğrenci önünde sürekli olarak konuştuğu bir yöntem olarak tanımlanmaktadır (Hafeez, 2021). Grup büyüklüğü 20'den 1000'e kadar değişebilir. Öğretmen, dersin tüm içeriğini sunmakla sorumludur. Bu yöntem, okullarda, kolejlerde ve üniversitelerde kullanılan en eski öğretim yöntemlerinden biridir (Carson vd., 2001). Ders anlatım yöntemi, bilginin eğitmenden öğrencilere aktarılmasına dayanmaktadır. Ders anlatım yöntemi aynı zamanda geleneksel ders veya öğretim yöntemi olarak da adlandırılmaktadır (White & Kern, 2018). Birçok öğretmen, geleneksel ders yönteminin öğrencilerin bilişsel gelişiminde başarılı olmadığına inanmaktadır çünkü geleneksel ders yöntemi pasif bir öğrenme yöntemidir. Bu yöntem, öğrencilerin eğitim sürecine katkıda bulunmalarını içermez. Genellikle öğretmen, dersi öğrencilere tam olarak sunar. Öğrenciler, ders notlarını alır ve sınavlara hazırlanırlar (Jungst vd., 2003). Ders anlatım yönteminin benimsenmesinin temel nedeni, aynı anda büyük sayıda öğrenciyle başa çıkabilme yeteneğidir (Marmah, 2014).

Günümüzde, ders anlatım yöntemi, öğrencileri aktif hale getirmediği için sıkıcı bir yöntem olarak kabul edilmektedir. Ancak, bilgi teknolojisi araçları ile harmanlanarak etkili hale getirilebilir (Fulford & Mahon, 2018). Gooblar (2019), ders anlatım yönteminin, öğretmenin tüm içerikleri detaylarıyla sunduğu için öğrenciler için mükemmel bir yöntem olduğunu savunmaktadır.

Tartışma Öğretim Yöntemi

Tartışma öğretim yöntemi, grupların işbirlikçi öğrenme için istenen eğitim hedeflerine ulaşmaları amacıyla kullandıkları bir stratejidir (Omoru & Nato, 2014). Tartışma, eğitmenin sınıfı bölerek öğrencileri belirli bir konu veya gerçek hayat problemi üzerinde aktif ve işbirlikçi öğrenme için küçük gruplara ayırdığı bir aktivitedir. Bu süreçte, öğrencilerin birbiriyle ve eğitmenle serbestçe konuşmalarına olanak tanınmaktadır. Tartışma öğretim yöntemi, öğrencilerin fikirlerini aktif bir şekilde katkıda buldukları öğrenci merkezli bir yöntemdir (Yusuf, 2016). Rahman ve diğerleri (2011), tartışma öğretim yönteminin dünya genelinde eğitimin çeşitli alanlarında en değerli ve uygulanan öğretim yöntemi olduğunu öne sürmüşlerdir. Ayrıca, tartışma öğretim yönteminin eleştirel düşünme becerilerini, bilişsel öğrenme yeteneklerini, tutumları ve konuşma becerilerini geliştirdiği sonucuna varmışlardır.

Mevcut öğretim yöntemleri arasında, tartışma yöntemi en etkili ve en ileri öğretim yöntemi olarak görülmektedir. Tartışma öğretim yöntemi, eğitmenlerin ve öğrencilerin belirli bir ders içeriği üzerine düşüncelerini ve fikirlerini paylaştıkları bir strateji türüdür. Öğrenme hedefleri, öğrenciler ve öğretmenler arasında paylaşılan fikirler kullanılarak gerçekleştirilmektedir (Eggen & Kauchak, 2012). Paul ve diğerleri (2019), tartışma öğretim yönteminin öğrencilere, öğrenme aktivitelerini net bir şekilde anlamaları için eğitime tereddüt etmeden etkileşimde bulunma fırsatı verdiğini belirtmişlerdir. Öğrenciler, öğrenme yeteneklerini artırmak için seslerini kullanır ve diğer öğrencileri saygılı ve dikkatli bir şekilde dinlerler. Bu, ders sırasında kullanılacak etkili bir stratejidir.

Tartışma Öğretim Yönteminde Eğitmenin Rolü: Karmaşık konularda yapıcı tartışmaları yönetmek, öğretimde çok zor bir sorundur (Sivarajah vd., 2019). Tartışma öğretim yönteminde eğitmenin rolü çok önemlidir. Bir eğitmen, tartışmayı ve sınıftaki öğrencileri yönetmede iyi bir lider olmalıdır. Öğrenciler tartışma sırasında sorular sorabilir veya yorum yapabilirler. İyi bir lider, öğrenciler tarafından ortaya atılan tüm sorulara cevap verebilecek yeteneğe sahiptir. Tüm bu zorluklar için, eğitmen tartışma oturumu öncesinde uygun bir plana sahip olmalıdır (Su vd., 2016). Eğitmen, tartışma yönteminde kötü yorumlar için hazırlıklı olmalıdır (Abdulkaki vd., 2018). Tartışma öğretim yönteminde eğitmen, tartışma oturumunu yürütmek için farklı araçlar kullanabilir. Bu araçlar arasında projektör, bilgisayar laptop sunumu ve öğrenme materyalleri bulunabilir (Amalia, 2017).

Gösterim Öğretim Yöntemi

Gösterim öğretim yönteminde, eğitmen ana karakter olarak hareket eder ve öğrenciler dersi dikkatle izlerler. Bu yöntem aynı zamanda sergileme veya sergi öğretim yöntemi olarak da adlandırılmaktadır. Gösterim öğretim yöntemi, farklı şeylerin nasıl çalıştığını gösteren adımları içerir. Araştırmacılar (Teodora -Mihaela & Laurentiu-Gabriel, 2014; Vrbik & Vrbik, 2017), gösterim öğretim yönteminin öğrencilerin öğrenme ve motor becerilerini geliştirmek ve eğitmek için en uygun öğretim

yöntemi olduğu sonucuna varmışlardır. Bazı araştırmacılar (Polizzotto & Tamari, 2015) ayrıca, gösterim öğretim yönteminin öğrenciler üzerinde olumlu bir etkisi olduğunu ve işbirlikçi öğrenme seviyesini de geliştirdiğini belirtmişlerdir. Bu öğretim yöntemi, öğrencileri ve öğrenme sürecini aktifleştirmek için diğer öğretim yöntemleriyle birleştirilmektedir.

Anwar ve Zulkifli (2020), gösterim öğrenme yönteminin ana amacının, öğretim materyallerine göre modelleri ve aktiviteleri öğretim medyası aracılığıyla sergilemek ve göstermek olduğunu ifade etmiştir. Gösterim öğretim yönteminde eğitmen, aktiviteleri sergileyen ana karakterdir.

Tablo 1. Çoklu Öğretim Yöntemlerinin Avantajları ve Dezavantajları

Öğretim Yöntemi	Avantajları	Dezavantajları
Ders Anlatımı	Geniş çapta kullanılır ve kabul görür. Bilgiler ve rakamlar mantıklı bir şekilde sunulur. Yeni kavramları tanıtmak için yararlıdır. Kitap veya basılı formda henüz erişilemeyen yeni öğrenim materyallerini sunmak için kullanılır. Büyük bir gruba bilgi aktarmak için etkilidir. Dinleyerek öğrenen ve anlayan öğrenciler için yararlıdır.	Bilişsel ve üst düzey düşünme becerilerini geliştirmek için yararlı olmayabilir. Öğrencilerin yaratıcılık ve düşünme becerileri üzerinde stres oluşturur. Öğrenciler pasif hale gelir. Öğrenciler için değerlendirme yapılmaz. Edinilen bilgiler hızla unutulur. Eğitmen, öğrencilerden daha fazla öğrenir.
Tartışma	İlgi çekici konular üzerine tartışarak öğrenme ilgisini artırır. Belirli bir konu üzerine yapılan tartışmalarla eleştirel düşünme becerilerini geliştirir. Tüm öğrencilere görüşlerini ifade etme ve bilgi aktarma fırsatı verir. Yeni düşünceler ve fikirler için platform sağlar.	Tartışmalar seçilen konudan başka bir yöne gidebilir. Zaman alıcı bir süreçtir. Ders müfredatları kapsamayabilir. Tartışma seansı, aktif katılımcılar tarafından yönetilebilir ve diğer katılımcılar için tartışma seansından bir avantaj sağlanmayabilir.
Soruşturma	Sorunların çözümü hakkında düşünerek öğrencilerin eleştirel düşünme becerilerini artırır. Öğrenciler öğrenme sürecinin sahipliğini alır. Öğrencilerin katılımını artırır.	Tüm bilimsel konular için iyi çalışmaz. Daha fazla planlama gerektirir. Soruşturma öğretim yöntemini uygulamak için daha fazla beceri gereklidir.
Gösterim	Öğrenmeye daha etkin bir şekilde odaklanmayı sağlar. Öğrenciler, gerçek hayat problemlerini çözmek için kavramı en iyi şekilde anlar. Öğrencilerin kavrama becerilerini geliştirir.	Gösterimi gerçekleştirmek için uygun bir yer ve ekipman gerektirir. Maliyetli olabilir. Yerel olarak bulunmayan bazı özel beceriler gerekebilir.

Spor, Eğitim ve Çocuk (SEÇ)

Literatürde, çeşitli disiplinlerde gösterim öğretim yönteminin öğrencilerin akademik başarısı üzerindeki etkinliğini gösteren birçok çalışma bulunmaktadır. Furo ve diğerleri (2014), ilköğretim ve ortaöğretim öğrencileri üzerinde ders anlatımı, tartışma, gösterim ve soruşturma yöntemlerini içeren çeşitli öğretim yöntemlerini incelemek için nicel bir araştırma yürütmüştür. Araştırmanın sonucu, gösterim öğretim yönteminin ilköğretim ve ortaöğretim öğrencileri için en uygun yöntem olduğunu göstermiştir. Bu yöntem, öğrencilerin eleştirel düşünme becerilerini ve bilişsel alanlarını artırmaktadır. Yazarlar ayrıca, ders anlatımı yönteminin en az doğru yöntem olduğu sonucuna varmışlardır.

Soruşturma Öğretim Yöntemi

Soruşturma öğretim yöntemi aynı zamanda keşif yöntemi olarak da adlandırılmaktadır. Soruşturma, gözlem, deney ve araştırma uygulamaları yoluyla temel ilke ve kavramları anlama sürecidir (Shamsudin vd., 2013). Öğrenciler, soruşturma öğretim yöntemi ile yaparak öğrenirler. Eğitimci, öğrencilerin etkinliklerini yönlendirir ve gözlemler (Dorgu, 2016). Öğrenciler, bilgilerini oluşturmak ve hedeflerine ulaşmak için bilimsel metodu takip ederek öğrenme faaliyetlerine aktif olarak katılır (Dagnev & Mekonnen, 2020). Öğrenciler, soruşturma öğretim yönteminde, eğitmenin minimum rehberliği ile soruların cevaplarını bularak yeni bilgiler keşfeder (Farah & Ayoubi, 2020).

Sylvanus ve Eke (2017), soruşturma öğretim yöntemini üç tipe ayırmıştır:

- (i) Açık Soruşturma Yöntemi
- (ii) Yapılandırılmış Soruşturma Yöntemi
- (iii) Rehberli Soruşturma Yöntemi.

Açık soruşturma yönteminde öğrenciler, problemin tanımlanmasını, çözüm yöntemini ve sonuçların sentezini kendileri bulur. Yapılandırılmış soruşturma yönteminde eğitimci, tanımlanan problem için rehberlik eder ve problemle ilgili malzemeler ile prosedürleri sağlar. Rehberli soruşturma yönteminde eğitimci yalnızca problemi ve ilgili malzemeleri sağlar. Öğrenciler, problemin çözüm prosedürünü kendileri belirler ve sonuçları derler.

Birçok araştırmacı, soruşturma öğretim yöntemini değerlendirmek için araştırmalar yürütmüştür. Suryanti ve diğerleri (2018), bir ilkokul öğrencilerinin eleştirel düşünme becerileri üzerinde soruşturma öğretim yönteminin yararını araştırmak için bir çalışma yapmıştır. Çalışmanın sonuçları, soruşturma öğretim yönteminin öğrencilerin eleştirel düşünme becerilerini artırmada etkili bir yol olduğunu göstermiştir. Sandika ve Fitrihidayah (2018), bir ortaokulda soruşturma öğrenme yönteminin bilimsel tutum ve yaratıcı düşünme üzerindeki etkisini incelemek için bir araştırma yürütmüştür. Çalışma, soruşturma öğretim yönteminin yaratıcı düşünmeyi geliştirdiğini ve öğrencilerin bilimsel bilgiye karşı tutumlarını iyileştirdiğini sonuçlandırmıştır. Soruşturma öğretim yönteminde yer alan ana etkinlikler aşağıda sıralanmıştır.

Spor, Eğitim ve Çocuk (SEÇ)

- Sorular Sorma
- Bilgi Toplama
- Açıklama
- Sonuçlar
- Değerlendirme

Öğretmen Eğitimi, Çoklu Öğretim Yöntemleri ve Öğrencilerin Akademik Başarısı

Öğretmen eğitimi, öğretim yöntemleri ve öğrencilerin akademik başarıları arasında yakın bir ilişki bulunmaktadır. Eğitimli bir öğretmen, çeşitli öğretim yöntemlerini ve tekniklerini daha iyi bir şekilde uygulayabilir. Nzarirwehi ve diğerleri (2019), eğitimli ve eğitimsiz öğretmenlerden öğrenen öğrencilerin akademik başarılarını karşılaştıran bir çalışma yürütmüştür. Araştırmanın sonuçları, eğitimli öğretmenlerden öğrenen öğrencilerin yüksek akademik başarılar elde ettiğini, diğer öğrencilerin ise eğitimsiz öğretmenlerden öğrendiklerinde düşük akademik başarılar gösterdiğini belirtmiştir.

Behroz-Sarcheshmeh ve diğerleri (2017), eğitimli öğretmenlerin daha iyi iletişim, öğretim ve eleştirel düşünme becerilerine sahip olduğunu araştırmışlardır. Ayrıca, eğitimli bir öğretmenin sınıf ortamına ve durumlara göre öğretim yöntemlerini uyguladığında öğrencilerin akademik başarılarının ve ilgilerinin arttığı sonucuna varmışlardır.

Özüdoğru (2020), eğitimli ve eğitimsiz öğretmenlerden öğrenciler tarafından yöneltilen sorulara verilen yanıtları incelemek için bir araştırma yürütmüştür. Çalışmanın sonucu, eğitim almış öğretmenlerin, eğitim almamış öğretmenlere kıyasla öğrencilere daha iyi yanıt verdiklerini göstermiştir.

Bir araştırma, öğretmenlerin öğrencilerin akademik başarılarını şekillendirmede önemli bir rol oynadığını belirtmektedir. Öğrencilerin başarılı olmaları için, pozitif öğrenci-öğretmen etkileşiminin önemli bir unsur olduğu vurgulanmıştır (Dörnyei & Csizer, 2002). (Nugent, 2009), öğretmenlerin etkileşimleri şekillendirmek için ilk adımı atmaları durumunda, öğrencilerin bilgi edinmelerini teşvik edebileceklerini bulan önceki bilginlerin araştırma sonuçlarını aktarır. Yazar, ayrıca daha fazla çalışmanın, öğretmenlerin etkileşim kurmanın öğrenci motivasyonunun gelişiminde önemli bir rol oynadığına dair güçlü bir inanca sahip olmaları gerektiğini önerdiğini belirtmiştir.

Öğretmenler ve öğrenciler arasındaki etkileşimler, öğrenme ortamlarını etkiler. Gerçekten de birçok çalışma, öğretmen-öğrenci etkileşimini, öğretim ve öğrenme süreci için önemli bir temel ve ilham kaynağı olarak ve öğrencilerin öğrenme ortamında aktif rol alarak olumlu sınıf ortamı oluşturmalarını teşvik eden belirgin bir faktör olarak vurgulamıştır (Haron & Said, 2014).

Kathy (2015) tarafından yürütülen bir çalışma, *"İlişki, öğretmen ve öğrencinin iyi çalışmasına izin veren ideal bağı ifade eder. Etkili öğretmen bu etkileşimi yılın başında kurar ve bunu sürdürmeye"*

Spor, Eğitim ve Çocuk (SEÇ)

çalışır. İyi bir ilişki kurulduğunda, öğrenciler ve öğretmenler birbirleriyle ve sınıfla keyif alır ve öğrenciler iyi performans göstermeye daha fazla motive olur" demiştir.

Öğretmenlerin motivasyonu üzerine yapılan birçok çalışma, eğitimcilerin öğrencilerin motivasyonunu nasıl etkilediğini anlamak için yapılmıştır. Dörnyei & Csizer (2002), Macaristan'daki İngilizce öğretmenleri arasında öğrencileri motive etmek için öğretim stratejilerinin kullanımını incelemiştir. Araştırmacılar, elli bir psikolojik etki yöntemi belirlemiş ve öğretmenlerin bu stratejilere ne kadar önem verdiklerini ve bu stratejileri sınıflarında ne sıklıkla kullandıklarını araştırmışlardır.

UNESCO (2015) tarafından yürütülen bir çalışma, öğretmenlerin öğrenci performansı hakkında gelir, ırk ve diğer özellikler temelinde beklentiler oluşturduğunu ve bu beklentilerin öğrenci başarısını etkileyen düzeyde rol oynadığını savunur. Cooper ve Tom (2014) ayrıca, öğrenci performansını etkileyen özelliklerin çeşitli ve karmaşık olduğunu vurgulamakla birlikte, öğretmen beklentilerinin öğrencilerin ne kadar iyi ve ne kadar çok öğrendikleri üzerinde rol oynadığını belirtir. Diğer bir deyişle, yüksek öğretmen beklentileri, daha az etkili okullardan daha etkili olanları ayırt eden belirgin ve başlıca özelliklerden biri olarak tanınmaktadır.

Öğrencilere bilgilerine katkıda bulunma fırsatı verildiğinde ve dostane ortamlarda, daha motive olmaları ve görevlerine karşı olumlu hissetmeleri olasıdır, ayrıca gruplar içinde daha işbirlikçi çalışmaları muhtemeldir (UNESCO, 2015).

Öğretmenin Öğrenci Motivasyonuna Etkisi

Öğrenme motivasyonu, öğrencilerin öğrenme başarısını artırabilen faktörlerden biridir. Çünkü öğrencilerin öğrenme başarısı, güçlü bir öğrenme motivasyonuna sahip olduklarında geliştirilebilir. Daha yüksek öğrenme motivasyonunun, daha iyi öğrenme başarısı getirdiği bulunmuştur; öğrenme motivasyonu ise öğretmenlerin rehberliğinin bir ürünüdür. Bu nedenle, öğretmenler iyi bir öğrenme başarısı ve öğrenme hedefleri elde etmek için öğrencilerin motivasyonunu uyandırabilmelidir (Hulu, 2019: 17). Ayrıca, öğrenme motivasyonu, deneyimler ve bilgi edinmek için öğrenmeye yönelik öğrencilerin içsel motorudur. Daha sonra, Hamalik (2001:158) motivasyonun, hedeflere ulaşmak için duygu ve tepki sunarak karakterize edilen birinin iç enerjisinin değişimi olduğunu belirtmiştir. Hatta, Slameto (2003:170), motivasyonun, öğrencilerin ilgi kavramı, benlik kavramı, davranışları vb. ile ilişkili olan insan davranışlarının kalite düzeyini, yoğunluğunu, tutarlılığını ve sürekliliğini düzenleyen şeyler olduğunu savunmaktadır. Aslında, öğrenme motivasyonu kısaca, zihinsel olmayan faktörlere benzer bir psikik faktörün bir parçasıdır.

Öğrenme motivasyonuna sahip öğrencilerin özellikleri: azimli, çalışkan, güçlü ilgiye sahip, tekrarlanan görevlerde kolay sıkılan, tutarlılık sağlayabilen, kendine güvenen, öğrenme problemlerinin üstesinden gelebilen ve bu, Sardiman (2009:83) ile aynı tonda ifade edilmiştir. Dahası, öğrenmeye

Spor, Eğitim ve Çocuk (SEÇ)

motive olan öğrenciler genellikle: başarıya ulaşma isteğine sahip, ilgi ve ihtiyaçlar, umutlar ve parlak bir gelecek hayali olan, destekleyici öğrenme ortamına sahip olmaktadır. Bu nedenle, motivasyon, ilgi uyandırmak için davranış denetleyicisi olarak işlev görür. Bu tür bir ifade, dünya genelinde öğrenciler için geçerlidir; bir motivasyon olduğunda, ilgi de okulda veya evde olsun ortaya çıkar (Aktaran Hulu, 2019: 17).

Motivasyonu etkileyen bazı faktörler: öğrencilerin tutkusu ve hırısı, öğrencilerin varlık ve durumu, çevre, öğrenmenin dinamik bileşeni ve öğretmenlerin stratejileri vardır. Öğrencilerin öğrenme motivasyonunu etkileyen faktörler ise; içsel faktörler olarak niyet veya motif, öğrenme ihtiyacı, umut ve tutku gibi unsurlar ve dışsal faktörler olarak; ödüller, destekleyici öğrenme ortamı ve keyifli öğrenme etkinlikleri yer almaktadır. Hem içsel hem de dışsal faktörler, öğretmenlerin başarılı bir şekilde öğrenme hedeflerine ulaşmak için öğretimsel ve pedagojik bilgi sahibi olması gereken öğrencilerin kişiliklerinde önemli rol oynamaktadır (Dimiyati, 2009).

Öğrencilerin öğrenme motivasyonunu uyandırmak için bazı çabalar bulunmaktadır ve bu çabalar, öğrencilerin okuldaki öğrenme ilgisini teşvik etmeyi amaçlamaktadır. SMPN-1 Sipoholon'da bulunan bu çabalar arasında; rehberlik verme, öğrenme tesisleri hazırlama, destek sağlama, çeşitli yöntemler kullanma gibi yöntemler bulunmaktadır. Tüm bu çabalar, öğrenme hedeflerine hem bireysel hem de ulusal olarak başarıyla ulaşmayı hedefleyen eğitimciler tarafından bilinçli olarak kaynaklanmaktadır. Araştırmacı, birçok öğrencinin öğrenme motivasyonunun düşük olduğunu tespit etmiştir, gerçekten de araştırmayı yürüttükten sonra, bunun nedeni öğrencilerin okuldaki öğretmenlerden yeterli rehberlik almamaları olduğu anlaşılmıştır. Öğrenciler, öğrenme problemlerini çeşitli durumlar altında, bireysel veya grup halinde çözebilmek için bireysel veya grup halinde öğrenme rehberliğine ihtiyaç duymaktadır. Sagala'ya (2009:2009) göre öğrenme rehberliği, öğretmenlerin öğrencilere liderlik etme, tavsiye etme ve rehberlik etme çabasıdır, böylece öğrenciler kendi başlarına, bireysel veya grup halinde, sorunlarını çözebilir ve üstesinden gelebilir. Okullarda öğrenme rehberliğinin, öğrencilere öğrenme problemleriyle karşılaşmalarına yardımcı olmak ve hatta onları başarılı bir şekilde öğrenmeye teşvik etmek ve yönlendirmek için gereklidir ve önemlidir. Öğretmenlerden gelen öğrenme rehberliğinin ana amacı, öğrencilerin kişilik, sosyal yaşam, tutum ve davranış, sorumluluk gibi çeşitli yönlerden gelişmelerine yardımcı olmaktır.

Sagala'ya (2009) göre öğretmenlerin öğrenme rehberliğinin 5 amacı bulunmaktadır:

- 1) Öğrencilere kendi potansiyellerini, yeteneklerini, ilgilerini ve öğrenme koşullarıyla ilgili kişilik özelliklerini tanımalarına yardımcı olmak,
- 2) Öğrencilerin destekleyici eğitimleriyle ilgili kendi potansiyellerini tespit etmelerine yardımcı olmak,
- 3) Kendilerine uygun olan doğru üniversiteyi seçmelerine yardımcı olmak,

Spor, Eğitim ve Çocuk (SEÇ)

- 4) Eğitimlerini üst seviyede başarıyla sürdürebilmeleri için kendi zayıf ve güçlü yönlerini tanımalarına yardımcı olmak,
- 5) Okul koşullarına uyum sağlamalarına yardımcı olmak, böylece potansiyellerini, yeteneklerini, ilgilerini ve davranışlarını başarılı bir öğrenme başarısı için kullanabilmeleri sağlanmaktadır.

TARTIŞMA ve SONUÇ

Öğrenme ve eğitim süreçlerinde öğretmenlerin rolü, öğrencilerin akademik ve kişisel gelişimleri üzerinde belirleyici bir etkiye sahiptir. Öğretmenlerin sağladığı rehberlik ve motivasyon, öğrencilerin öğrenme başarısını doğrudan etkileyebilir. Johnson (2017) de çalışmasında benzer ifadeler kullanmıştır. Ona göre; öğrencilerin içten gelen bir öğrenme isteği vardır, fakat öğretmenlerin sağladığı destek, öğrencilerin öğrenme sürecini büyük ölçüde etkiler. Öğretmenlerin öğrenme ortamını motive edici şekilde düzenlemeleri önemli olmakla birlikte, bu durum sadece bununla sınırlı değildir. Öğretmenler, öğrencilerin bağımsızlıklarını destekleyerek, ders materyalinin ilgi çekici ve anlamlı olmasını sağlamak suretiyle öğrencilerin motivasyonunu artırır. Ayrıca, öğretmenlerin öğrencilerin yetkinliklerini artırma ve ders konusuna olan ilgilerini ve kendilerine olan güvenlerini pekiştirme yetenekleri de öğrencilerin motivasyonunda kritik rol oynar.

Eğitilmiş öğretmenler, çeşitli öğretim yöntemlerini etkin bir şekilde kullanarak öğrencilerin ilgisini çekebilir ve onların öğrenme motivasyonunu artırabilir. Benzer şekilde Poyraz (2013) de çalışmasında, *“gelişmiş toplumların eğitim sistemlerinin beklentileri, zeki, yetenekli, hayal gücü geniş, ilgili ve iyi eğitim almış öğretmenler tarafından karşılanabilir”* demiştir.

Özellikle, öğretmen ve öğrenci arasındaki pozitif etkileşim, öğrencilerin akademik başarısını önemli ölçüde iyileştirebilir. Karaköse ve Gulum da çalışmalarında benzer sonuçlara ulaşmışlardır. Araştırma, öğrenciler tarafından sevilen öğretmenler ile sevilmeyen öğretmenler arasında bazı önemli farklar bulmuştur. Sevilen öğretmenlerin sınıflarında öğrencilerin akademik başarıları daha yüksektir; ortalama başarı puanı 87,13 iken, sevilmeyen öğretmenlerin sınıflarındaki ortalama puan 71,01'dir. Ayrıca, sevilen öğretmenlerin derslerinde öğrencilerin derse daha fazla katılım gösterdiği ve bu katılımın akademik başarıyı artırdığı gözlemlenmiştir. Özellikle, öğrencilerin derslere duygusal olarak daha fazla katılmaları akademik başarıyı olumlu yönde etkilemektedir. Bu durum, yapılan çoklu regresyon analizi ile de desteklenmiş; analiz sonucunda elde edilen regresyon katsayısı istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur.

Araştırmalar, öğretmenlerin öğrencilerle olan etkileşimlerinin, öğrencilerin öğrenme motivasyonu üzerinde olumlu bir etkisi olduğunu göstermektedir. Bu etkileşimler, öğrencilerin öğrenme süreçlerine aktif olarak katılmalarını ve öğrenme ortamında daha başarılı olmalarını sağlar. Öğretmenlerin öğrencilere yönelik tutumları, beklentileri ve verdiği destek, öğrencilerin özgüvenini ve başarıya ulaşma isteklerini artırır. Öte yandan, öğretmenlerin öğrencilere sağladığı rehberlik, sadece

Spor, Eğitim ve Çocuk (SEÇ)

akademik başarıları değil, aynı zamanda öğrencilerin kişisel ve sosyal gelişimlerini de destekler. Bu rehberlik, öğrencilerin kendi potansiyellerini keşfetmelerine, zayıf ve güçlü yönlerini tanımalarına ve eğitim hayatlarında karşılaştıkları zorluklarla başa çıkmalarına yardımcı olur.

Sonuç olarak, öğretmenlerin profesyonel gelişimi ve eğitim yöntemleri konusundaki bilgileri, öğrencilerin eğitimdeki başarılarını doğrudan etkiler. Bu nedenle, öğretmen eğitimi ve sürekli profesyonel gelişim, eğitim politikalarının ve uygulamalarının merkezinde yer almalıdır. Etkili öğretmen eğitimi programları, öğretmenlerin hem bilgi birikimlerini hem de pedagojik becerilerini geliştirerek, eğitim sistemlerinin genel kalitesini yükseltebilir.

Kaynakça

- Abdulkaki, K., Suhaimi, M., Alsaqqaf, A., & Jawad, W. (2018). The use of the discussion method at university: Enhancement of teaching and learning. *International Journal of Higher Education*, 7(6), 118-128.
- Ahmad, I. (2014). Critical analysis of the problems of education in Pakistan: Possible solutions. *International Journal of Evaluation and Research in Education*, 3(2), 79-84.
- Ahmed, R. (2016). Social media integration in secondary education in Pakistan. *Journal of Education and Educational Development*, 3(1), 74-99.
- Al-Otaibi, S. (2015). Training needs for teaching staff members, effective teaching skills, faculty of Science, Princess Noura University. *International Educational Journal*, 12(6), 170-186.
- Amalia, R. (2017). Improving listening and speaking skills by using animation videos and discussion method. *Pedagogy: Journal of English Language Teaching*, 2(1), 30-36.
- Anwar, A. I., & Zulkifli, A. (2020). The influence of demonstration method education in the knowledge of tooth brushing in children age 10–12 years. *Enfermería Clínica*, 30, 429-432.
- Asmawati, A., & Malkan, M. (2020). Active learning strategies implementation in Arabic teaching at senior high school. *International Journal of Contemporary Islamic Education*, 2(1), 1-20.
- Behroz-Sarcheshmeh, S., Karimi, M., Mahmoudi, F., Shaghghi, P., & Jalil-Abkenar, S. S. (2017). Effect of training of life skills on social skills of high school students with intellectual disabilities. *Practice in Clinical Psychology*, 5(3), 177-186.
- Brophy, J. E., & Good, T. L. (2017). *Teacher-student relationships: Causes and consequences*. Holt, Rinehart & Winston.
- Buseri, J. C., & Dorgu, T. E. (2011). The relevance of instructional materials for effective curriculum delivery in Nigeria. *Journal of Issues in Professional Teacher Education (JTIPTTE)*, 2(2), 9.

Spor, Eğitim ve Çocuk (SEÇ)

- Carson, L., Edwards, H., Smith, B., & Webb, G. (2001). Teaching power. *Lecturing. Case studies, experience and practice*. Kogan Page Limited.
- Churchill, R., Ferguson, P., Godinho, S., Johnson, N.F., Keddie, A., Letts, W., Mackay, J., McGill, M., Moss, J., Nagel, M.C., Nicholson, P. & Vick, M. (2017). Teaching: Making a difference. Milton, QLD: John Wiley & Sons.
- Cooper, H. M. (2015). The battle over homework: Common ground for administrators, teachers, and parents: Simon and Schuster.
- Dagneu, A., & Mekonnen, D. (2020). Effect of using guided inquiry teaching method in improving grade eight students' concept of photosynthesis, primary school: Ethiopia. *International Journal of Innovative Research in Education*, 7(1), 01-15.
- Dimiyanti dan Mudjiono. 2009. *Belajar dan Pembelajaran*. Jakarta : PT RinekaCipta
- Dorgu, T. E. (2016). Different teaching methods: A panacea for effective curriculum implementation in the classroom. *International Journal of Secondary Education*, 3(6), 77-87.
- Dörnyei, Z., & Csizer, K. (2002). Motivational dynamics in second language acquisition: Results of a longitudinal nation wide survey. *Applied Linguistics*, 23(4), 421-462.
- Eggen, P., & Kauchak, D. (2012). *Strategic and models for teachers: teaching content and teaching skills*. Pearson Education, Inc.
- Farah, N., & Ayoubi, Z. (2020). Enhancing the critical thinking skills of grade 8 chemistry students using an inquiry and reflection teaching method. *Journal of Education in Science Environment and Health*, 6(3), 207-219.
- Fredricks, J. A., Blumenfeld, P. C., & Paris, A. H. (2004). School engagement: Potential of the concept, state of the evidence. *Review of educational research*, 74(1), 59-109.
- Fulford, A., & Mahon, A. (2018). The philosophical defence of the traditional lecture. *Times Higher Education*.
- Furo, M. R. U., Abdullahi, Y., & Badgal, B. E. (2014). Effects of demonstration and lecture methods of teaching a piculture on performance of a gric students in Adamawa State University, Nigeria.
- Giovazolias, T., Syngelaki, E. M., & Papastylianou, A. (2019). Effectiveness of a teachers' training program on their core self-evaluations, relationship with students and work engagement. *Journal of Classroom Interaction*, 54(2), 4-23.
- Gooblar, D. (2019). Is it ever ok to lecture? *The Chronicle of Higher Education*.

Spor, Eğitim ve Çocuk (SEÇ)

- Hafeez, M., Kazmi, Q. A., Tahira, F., Hussain, M. Z., Ahmad, S., Yasmeen, A., Iqbal, J., & Saqi, M. I. (2020). Impact of School Enrolment Size on Student's Achievements. *Indonesian Journal of Basic Education*, 3(1), 17-21.
- Hamalik, O. 2007. *Kurikulum dan Pembelajaran*. Jakarta :BumiAksara
- Haron , B., & Said, K. (2014). Teacher-Learner Rapport Impact On EFL Learners' Motivation. *International Conference on Social Sciences and Humanities*, 546-554.
- Hulu, A. (2020, March). The Impact of Teachers' Guidance on Students' Learning Motivation. In *Ist International Conference on Education, Society, Economy, Humanity and Environment (ICESHE 2019)* (pp. 16-21). Atlantis Press.
- Johnson, D. (2017). The Role of Teachers in Motivating Students to Learn. *BU Journal of Graduate studies in education*, 9(1), 46-49.
- Jungst, S., Licklider, B., & Wiersema, J. (2003). Providing support for faculty who wish to shift to a learning-centered paradigm in their higher education classrooms. *The Journal of Scholarship of Teaching and Learning*, 3, 69-81.
- Karaköse, İ., & Gulum, N. (2023). Öğrencilerce Sevilen ve Sevilmeyen Öğretmenler Bazında Pozitif Öğretmen Özelliklerinin, Öğrencilerin Akademik Başarısının ve Etkin Katılımlarının İncelenmesi. *Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 5(1), 2-27.
- Kathy, P. (2015). 55 Teaching Dilemmas: Ten powerful solutions to almost any classroom challenge. *Pembroke Publishers*. Ontario, Canada.
- Mahasneh, O. (2020). A proposed model for the university students' e-portfolio. *Journal of Education and e-Learning Research*, 7(1), 28-34.
- Marmah, A. A. (2014). Students' perception about the lecture as a method of teaching in tertiary institutions, views of students from college of technology education, Kumasi (Coltek). *International Journal of Education and Research*, 2(6), 601-612.
- Maulana, R., Opdenakker, M., Stroet, K., & Bosker, R. (2017). Changes in teachers' involvement versus rejection and links with academic motivation during the first year of secondary education: A multilevel growth curve analysis. *Journal of Youth and Adolescence*, 42(9), 1348-71.
- Nugent, T.T. (2009). *The Impact of Teacher Student Interaction on Student Motivation and Achievement*. Orlando, Florida, pp.1-129.
- Nzarirwehi, J., & Atuhumuze, F. (2019). In-service teacher training and Professional development of primary school teachers in Uganda. *IAFOR Journal of Education*, 7(1), 19-36.

Spor, Eğitim ve Çocuk (SEÇ)

- Obidike, N.D. (2017). Factors affecting teacher quality practices in primary schools in Awka Education Zone, Anambra State. *African Journal of Teacher Education*, 5(1), 1-8.
- Oliveira, C., Lopes, J., & Spear-Swerling, L. (2019). Teachers' academic training for literacy instruction. *European Journal of Teacher Education*, 42(3), 315-334.
- Omar, M. K., Mohammad, N. M., Shima, M. S., Raed, A., & Ali, S. (2020). Favorite methods of teaching and evaluation among students in university colleges. *International Journal of Education and Practice*, 8(2), 365-378.
- Omoro, B., & Nato, L. W. (2014). Determining method used in teaching geography in secondary schools in Rongo District, Kenya. *International Journal of Academic Research in Progressive Education and Development*, 3(1), 220- 232.
- Özüdoğru, M. (2020). The use of a student response system in teacher training classrooms and its effect on classroom environment. *Acta Didactica Napocensia*, 13(1), 29-42.
- Paul, P., Subramanyam, L., Raghunathan, G., & Arumugam, B. (2019). Learner perceptions regarding the lecture and the small group discussion as teaching/learning methods in physiology. *Bangladesh Journal of Medical Science*, 18(2), 274-278.
- Polizzotto, K., & Tamari, F. (2015). Using lecture demonstrations to visualize biological concepts. *Journal of Microbiology & Biology Education*, 16(1), 79-81.
- Poyraz, H. (2013). Yaşam boyu öğrenmede öğretmenler. VI. Ulusal Lisansüstü Eğitim Sempozyumu, 128.
- Rahman, F., Khalil, J. K., Jumani, N. B., Ajmal, M., Malik, S., & Sharif, M. (2011). Impact of discussion method on students' performance. *International Journal of Business and Social Science*, 2(7), 84-94.
- Saira, Ajmal, F., & Hafeez, M. (2021). Critical review on flipped classroom model versus traditional lecture method. *International Journal of Education and Practice*, 9(1), 128-140.
- Saira, Zafar, N., & Hafeez, M. (2021). A critical review on discussion and traditional teaching methods. *Psychology and Education Journal*, 58(1), 1871-1886.
- Sagala. 2009. *Kemampuan Profesionalisme Guru dan Tenaga Kependidikan*. Bandung: Alfabeta
- Sandika, B., & Fitrihidajati, H. (2018). Improving creative thinking skills and scientific attitude through inquiry-based learning in basic biology lecture toward students of biology education. *Indonesian Journal of Biology Education*, 4(1), 23-28.

- Schütze, B., Rakoczy, K., Klieme, E., Besser, M., & Leiss, D. (2017). Training effects on teachers' feedback practice: the mediating function of feedback knowledge and the moderating role of self-efficacy. *ZDM*, 49(3), 475-489.
- Shamsudin, N., Abdullah, N., & Yaamat, N. (2013). Strategies of teaching science using an inquiry-based science education (IBSE) by novice chemistry teachers. *Procedia -Social and Behavioral Sciences*, 90, 583–592.
- Sivarajah, R. T., Curci, N. E., Johnson, E. M., Lam, D. L., Lee, J. T., & Richardson, M. L. (2019). A review of innovative teaching methods. *Academic radiology*, 26(1), 101-113.
- Slameto. 2003. *Belajar dan Faktor-factoryangMempengaruhinya*. Jakarta: PT RinekaCipta.
- Su, J. X., Cai, L. S., Chen, G., Dai, Y., Zhang, H. M., Gong, Z. L., & Che, S. W. (2016). Exploration and application of discussion-based teaching method in teaching of medical parasitology. *Zhongguojishengchongxueyujishengchongbingzazhi= Chinesejournal of parasitology¶siticdiseases*, 34(5), 473-475.
- Suryanti, S., Arifin, S. Z., & Baginda, U. (2018). The application of inquiry learning to train critical thinking skills on light material of primary school students. In *Journal of physics: Conference series* (Vol. 1108, No. 1, p. 012128).
- Sylvanus, T., & Eke, S. (2017). Effect of inquiry teaching strategy on academic achievement of senior secondary school chemistry students in Okrika Local Government Area. *International Journal of Education and Evaluation*, 3(12), 9-14.
- TeodoraMihaela, I., & Laurentiu-Gabriel, T. (2014). Teaching approach to enhance motor skills for students in primary school. *Procedia -Social and Behavioral Sciences*, 152, 746-751.
- Tyler, K., & Boelter, C., (2018). Linking Black Middle School Students' Perceptions of Teachers' Expectations to Academic Engagement and Efficacy. *Negro Educational Review*, Spring 2018.
- Ulla, M. B. (2018). In-service teachers' training: The case of university teachers in Yangon, Myanmar. *Australian Journal of Teacher Education*, 43(1), 66-77.
- UNESCO, G. C. E. (2015). *Topics and Learning Objectives*: UNESCO, Paris.
- White, M. A., & Kern, M. L., (2018). Positive education: Learning and teaching for wellbeing and academic mastery. *International Journal of Wellbeing*, 8(1), 1-17.
- Wuryaningsih, W., Susilastuti, D., Darwin, M., & Pierewan, A. (2019). Effects of web-based learning and F2F learning on teachers achievement in teacher training program in Indonesia. *International Journal of Emerging Technologies in Learning (iJET)*, 14(21), 123-147.

Spor, Eğitim ve Çocuk (SEÇ)

- vanLeeuwen, A., & Janssen, J. (2019). A systematic review of teacher guidance during collaborative learning in primary and secondary education. *Educational Research Review*, 27, 71-89.
- Vrbik, I., & Vrbik, A. (2017). Video demonstration as a teaching method. *Croatian Journal of Education*, 19(2), 201-213.
- Yusuf, H. O., Guga, A., & Ibrahim, A. (2016). Discussion method and its effect on the Performance of students in reading comprehension in secondary school in plateau State. *The Online Journal of Quality in Higher Education*, 3(4), 1-7.
- Zulfikar, M. S. (2016). *Teachers' perceptions about in service training at Federal Government Educational Institutions (Cantts/ Garrisons). Lahore* (Unpublished doctoral dissertation's thesis). University of Education, Lahore.